

Telegrafulu este Duminec'a si Joi'a, la fie-care d'oue septemani cu adausulu Foisior'e. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura 'oiei, pre afara la e. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate c'atra expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumetate de anu 8 fl. 50. Pen-

trajecelate parti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscrutele se platescu pentru int'ala ora cu 7 cr. sirulu, pentru a don'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetite cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitarea de prenumeratiune la „Telegrafulu Romanu“ cu „Foisior'a“

pre unu patrariu de anu (Octovvre-Decembre) alu anului, 1876. — Pretiulu abonamentului pre 1/4 de anu e:

Pentru Sabiu 1 fl. 75 cr. v. a.

Pentru Monarchi'a austro-ungurésca 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strai-natate, 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardiá cu tramitarea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugámu a se scrie curatu, a se pune numai post'a ultima, dara nu câte d'oue poste ultime, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandámu on. publ. avisurile postali, (Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.) cá impreunate cu spese mai putiene si cá mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune.

Editor'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Congregatiunea a 2-a a comitatului Sabiului.

Noi lege avemu si dupa lege trebuie sa móra.

N. T.

Impressiunea generala ce se face asupr'a celui mai calmu ascultatoriu, urmarindu cu atentiune desbaterile congregatiuniloru nóstre, nu póte sa nu ne aduca aminte cuvintele ce le punemu in fruntea acestui raportu. Impressiunea acést'a nu e nóua. Ea este o reminiscencia din fericitele adunári scaunali, din cari s'a nascutu congregatiunea presenta a comitatului Sabiului.

Fiindu-ca guvernulu inea de mainainte a ingrigitu cá prin dispusetiunile sele majoritatea sasésca sa fia scósa din minoritatea poporatiunei, negresitu ca erá numai lucru firescu cá si majoritatea congregatiunei sa fia din minoritatea poporatiunei comitatului. Consecuinti'a de aci nu póte fi alt'a de cátu, ca precum in adunárele scaunali asiá si in congregatiunile comitatului sa domné-sca principiulu: „Noi (sasii) majoritate avemu si dupa, séu cu majoritatea votámu totu ce ne place.“

Déca principiulu acést'a este si salutariu, déca elu va duce si la scopulu ce-lu are legislatiunea si regimulu, acést'a este cu totul alta intrebare. Majoritatea, se vede, ca nu este nici ocupata nici preocupata de asemenea intrebári. Ea scie un'a. Erá odinóra unu tempu, cându ea votá tóte negenata de minoritati, pentru-ca in puterea privilegieloru erá singura dómna preste destinele poporatiunei de pre teritoriulu care dicea ca este alu seu. Astadi votéza ceva mai genata, dara votéza pentru ca asiá 'i da mân'a. De urmári putienu 'i pasa. Putienu i-a pasatu si cându a fostu ea singura si negenata.

Urmárele au fostu triste. Urmárele le póte ceti si majoritatea comitatensa in cele doue propuneri ale membrului, conte Schweinitz, si le-a auditu si in motivarea propunerei celei din-

táiu. Dara tóte aceste au putienu se dica, pentru-ca e dulce domni'a chiaru si cându este acompaniata de o economia rea nationala, pentru ca pentru domni'i situatiunei esista, se vede, credinti'a, ca totu se va aflá inea ceva de economisatu, celu putienu unu tempu óre-care, si acést'a inea este o mângaiere, de si trista mângaiere pentru patriotii adeverati. Intielegemu patrioti de acei'a, cari nu cauta decátu numai la egoismulu particulariu, care are totudéun'a in urm'a sea numai lips'a si miseri'a publica.

Ei bine, noi vorbimu de lipsa, de miseria publica. Este adeveratu, ca ea ne bantuie amaru, este adeveratu ca sub administratiunea esclusiva a majoritati, sute de ani, nu s'a facutu nimic'a. Este adeveratu, ca din cauza ca in trecutu pre cându domni'i administrau negenati de d'alde minoritati cum suntu cele de astadi nu esista in tienuturile nóstre nici economia ratiunala, nici industria, nici comerciu. Tóte aceste suntu adeverate, inse acést'a putienu importa. Avemu vre-o câte-va decoratiuni, cari abiá se mai tienu inlestare in positiunile loru, le arátámu pre aceste lui Charles Bonner, lui Weidenbach, lui Welmer, lui Löher etc. etc. si acesti'a incántati de o gloria palita si mai multu de bunulu tractamentu se ducu si trambitia in lume despre „purtatorii culturei in orientu“ si incátu privesce unele séu altele scaderi, cari nu se potu ascunde, ce e mai usioru decátu atát'a, arunca vin'a pre „selbatecii románi“, cari acum le mai facu pedeci si cu voturi separate si cu representatiuni la ministerii. Restulu, va se dica, cátu nu se póte incarcá in spatele romániloru, din vin'a ca nu mergu tóte dupa cum aru trebú sa mérga, au sa-lu pórté ungurii, ungurii, cari dealtmintrea de vr'o câte-va sute de ani incóce pana la 1848 au fostu sotii dloru „purtatori de cultura in orientu“, cu putere netiermurita, in administrarea si economisarea tieriei.

Nu este de prisosu asiá dara o intielegere fratiésca si sincera cu conlocuitorii románi in ceea ce privesce administratiunea si economi'a din mai multe séu din tóte punctele de vedere?

Deci bine s'a inceputu si bine se va continuá, déca vomu merge in tóte congregatiunile cu acea sciintia positiva, ca acolo vomu ascultá nisce predici frumóse despre drepturi perdate, vomu ascultá propuneri, cari sa sé-mene, ou cu ou, cu cele din vechime din tempurile cele „bune“ si in fine tóte aceste se voru votá „per maiora“, iera minoritatea (románii) va remané cu propunerile sele cele mai salutari pentru toti fára de deosebire de nationalitate, pre josu.

Dara ce va dice tier'a? Tier'a vedemu ce dice, ca pre cându noi aici sub ocrotirea „culturei“, in tipulu aratatu, mergemu cu pasi rapedi spre o stagnatiune totala economica: suntemu martori interesantulu aspectu, cá intr'o tíera vecina, carea n'a avutu norocirea de astfelu de „purtatori de cultura“, cá noi, intr'o tíera locuita si administrata de „románi selbateci“, scapata nici de 20 ani de invasiuni straine, infloresce in comerciu si industria, este traversata dela unu capu pana la altulu de drumuri de feru, are cetáti cu poporatiuni mari, cari crescu din anu in anu vedendu cu ochii, pre lángá tóte relele ce le a hereditu din unu trecutu fórté lungu si prelángá hulirile ce

le incarca pre ea cei ce lauda putienele reminiscencie din trecutu dela noi.

Amu facutu aceste reflexiuni, de si eramu cu multu mai multiamiti sa nu fimu fostu siliti a le face, pentru ca noi amu acceptatu, cu totu drep-tulu, cá baremu adi sa nu mai fimu asupriti de acei ce insisi se vaiera tiepándu de asupriri.

Premitiendu cele de mai susu venimulu la lucrulu.

In nrulu 72 anuciasemu ca congregatiunea si va tiené siedinti'a sea luni in 13/25 Sept. a. c. si cu aceeași ocaziune amu publicatu si obiectele puse la ordinea dilei.

Indata dupa 10 óre in diu'a anuciatu s'a deschisu siedinti'a de dlu comite supremu Fr. Wächter, amintindu si cu ocaziunea acést'a de placutulu evenimentu, de venirea Majestá-tiei Sele a Imperatului si Regelui la Sabiu, inecunosciantandu congregatiunea de pregratiós'a primire a deputatiunei comitatense si terminandu cu unu éljen pentru Majestatea Sea, la care congregatiunea standu a respunsu cu: „sa traiésca“ si „hoch.“

Dupa ce s'au asediatu notarii la més'a presidiala, Franz. Schreiber face propunere a se purtá protocolulu siedintieloru, afara de in limb'a statului si in limb'a romana si nemtiésca, ceea ce s'a primitu unanimu de congregatiune.

La celu dintáiu obiectu pusu la ordinea dilei: alegerea celoru diece membri in comitetulu administrativu, presedintele intréba, déca congregatiunea voiesce sa tréca numai decátu la alegere, séu sa lase obiectulu acést'a pana la urma. Din incidentulu acést'a se nasce o desbatere impreunata cu perdere de tempu, staruindu Gebbel, Klein, Michaelis, Bruckner si Malmer pentru amanare pana la finea siedintiei, precándu Racuciu, Bolog'a, Hanni'a si Macelariu cereau a pasi numai decátu la alegere. Presidiulu vedendu ca se pronuncia atátea voci pentru sustinerea ordinei dilei, dupa cum a fostu anuciatu, pune la ordinea dilei numai decátu alegerea. Dupa o intrerupere de 10 minute se redeschide siedinti'a si membrii congregatiunei pasiescu pre rendu la urna, cari cu sieduli rosii, cari cu albe. Dupa ce si-au datu toti cei presenti, voturile, dicemu cei presenti, pentruca dintre romani si de astadata au fostu cam pré multi, cari la apelulu nominalu nu se aratara de locu, urn'a s'a incuiatu s'a alesu o comisiune scrupinatóre in persónele: dloru Malmer, Dr. Arz, Schobesberger, Dr. Nemesiu si Dr. Borci'a si la provocarea presidiului congregatiunea trece la alu doilea obiectu pusu la ordinea dilei la raporturile comitatului de 35. Obiectulu acést'a are mai multe parti si mai multi referenti. Mai intáiu vine referentulu Gebbel cu propunerile: a) statorirea numerului membriloru de 331; b) delaturarea margineloru si numiriloru cari nu se mai potrivescu cu situatiunea cea nóua si c) compunerea insignieloru incátu se va puté prelánga respectarea insignieloru dela jurisdicitiunile contopite in noulu comitatu din partea esecutivei. Tóte trei propunerile se primescu fára desbatere unanimu.

Et nunc venimus ad fortissimas res.

Ref. Kästner reportéza asupr'a propunerei impartirii comitatului in 7 cercuri si adeca de asiá incátu din fostulu scaunu alu Sabiului se for-

méza, fára de cetate, 4 cercuri numite alu Cristianului, Cishadie, Vulperului si Rasinariloru. Cele trei dintáiu arondate cu o poporatiune dela 11—13,000 locuitori, celu din urma, incependu dela ambe Sebesiele de preste Oltu, pana la Jin'a in apropiarea Mercurei, cu intre-rumperea la Cishadi'a, la Cristianu—Orlatu si la Mercurea cu mai bine de 34,000 locuitori. Tóte aceste inse cu resiedinti'a in Sabiu. O monstruositate de impartire, carea lovesce in fatia tóte principiile câte potu fi considerate la o impartire politica. Ref. comit. de 35 motivéza impartirea acést'a dicendu, ca e numai unu provisoriu, ca din caus'a acést'a a cugetatu comitetulu se remana prelángá impartirea de mai nainte, pentrucá mai departe sa nu se faca mari si multe schimbári in transpunerea acteloru, in fine a mai adausu ca si tempulu a fostu pré scurtu incátu comitetulu n'a potutu elaborá unu proiectu de impartire, care sa corespunda taturoru pretensiuniloru.

Cumea n'a potatu fi nici unulu din motivele aceste, s'a vediatu si din apararea loru, din impregiurarea ca comitetulu togni'a a schimbatu ceea ce a fostu pana aci, impreunandu cercurile Talmaciului si Salistei, administrate pana aci deosebitu cu registre deosebite pana si cu cercu de recrutare deosebitu, intr'unulu si dandule si nume nou, alu Resinariloru.

Chiaru si in comitetulu de 35 s'a aflatu o minoritate (romana), carea a protestatu contr'a acestei monstruositati si a facutu unu altu proiectu dupa care fostulu scaunu alu Sabiului se imparte in patru cercuri mai bine arondate, asiá incátu monstrulu erá redusu la d'oue cercuri. Inse comitetulu credinciosu principiulu seu: „Noi majoritate avemu“ a votatu cum i a placutu.

In adunare mai intáiu Dr. Borci'a apara proiectulu minoritati si face unele amendamente. Atát'a trebuiá, ca sa provóce o desbatere infocata dara fórté redusu in argumente in partea in carea apará propunerea majoritati comitatului pentruca aci se vedea apríatu cá impartirea erá facuta nu pentru a usinrá dara pentru a ingreuná administratiunea.

(Va urmá.)

Tóta lumea se intréba si cu dreptu cuventu déca din paus'a de fatia intre partile beligerante se va nasce pacea. Déca frundiárimu prin diversele organe de publicitate dámu de numeróse asigurári ca puterile s'au unitu a face propuneri portiei pre cari le voru si spriginí. Serbi'a respune la aceste, ca ea nu va primí nici odata o pace dictata de puteri, Serbi'a mai departe se afla intr'unu stadiu nou si camu incurcatu armat'a a proclamatu pre principele Milan rege. Se dicea ca Milan nu primesce si ca a opritu deputatiunea carea avea sa mérga la Belgradu sa-i aduca votulu si omagieles armatei. In fapta deputatiunea nu s'a dusu la Belgradu, dara a urmatu negotiári intre Cernaieff si principe despre a cároru sfersitu nu se scie siguru cum a fostu. Diurnale aducu sciri ca comisiunea permanenta a scupcinei consimte cu votulu armatei si telegramele mai nóue ne vestescu ca reprezentantii Russiei si Germaniei inca nu au nimic'a in contr'a prochiámárei lui Milanu rege. Ce este mai multu, telegrame din Budapest'a dela

14/26 Sept. a. c. spunu ca in Belgradu se astépta pre fia-care di proclamarea lui Milanu oficiala de rege, dara nu numai de rege alu Serbiei ci si alu Bosniei. Din Berlinu se telegraféza in legatura cu aceste sciri, ca Russi'a va sanctiuná proclamatiunea. Intrebarea e, se potu tóte aceste si se póte cá impreuna cu aceste din paus'a armeloru sa se nasca pace? Fericitu cine póte crede.

Din Russi'a se vérsa spre Serbi'a unu potopu formalu de voluntari parte preste Romani'a, parte deadreptulu pre vapóre, cari pléca dela Odess'a si trecu pre la Galati la Kladow'a, Semendria si Belgradu. Mai nainte treceau cu diecile, urmara apoi cu sutele si in fine cu miile. Afara de aceste Russi'a se pregatesce in ruptulu capulu incátu pare ca este inaintea unei campanie a unui resbelu declarat.

Turcii la rendulu lor fortifica cetátile lor de spre Caucasu si de pre tiermii sudici ai marei negre. Dreptu adausu la tóte aceste este scirea telegrafica din Constantinopolea ca placate revolutiunare pretindu respingerea conditiunilor de pace cá pre dejositoré; iéra Russi'a intréba pre Pórta ce au sa insemneze concentratiunile de trupe la hotarele ei. Puterile 'si dau tóta silinti'a pentru pace. Lucrurile suntu inse astfeliu incátu probabilitatea unui incendiu mai mare este mai realitate.

Despre situatiunea monarchiei nóstre in fatia cu situatiunea esterna se pronuncia „Ellenör“ astfeliu:

Nu numai pentru purcederea Franciei ci si pentru resolvirea monarchiei nóstre intrebarea cardinale jace intr'aceea, ca unde va fi Germani'a cându va prorupe resbelulu. Motivulu monarchiei nóstre nu e acel'a alu franceziloru, monarchi'a nóstra nu clocesce nici unu planu contr'a Germaniei, nu astépta nici o ocaziune pentru atacu. Din contra. Noi nu numai nu dorimu sa ne punemu pe acea parte, de unde amu vedé pe Germani'a stându inaintea nóstra cá inamica, ci ni-arú paré togm'a bine, cá sa fimu impreuna cu ea si cu Engliter'a contr'a Russiei, de care s'aru alipi in casulu acest'a si Franci'a fórté bucurosu. Dar' ori cátu de diversu aru fi motivulu, totusi in purcederea monarchiei nóstre e directiva si intrebarea, la care Franci'a se pare ca astépta aequo animo respunsulu fapticu, adeca: unde va fi Germani'a, cându va isbucni

unu resbelu europénu. Si pentru noi nu e de ajunsu sa esperiámu acést'a atunci cându se va terminá incheierea pácei. Franciei nu-i trebuiesce decátu atátu, ea nu are lipsa de informatiune prealabila, pentru ca nu voiesce sa intre cu nime in aliantia, pâna nu vede cu cine merge impreuna Berlinulu si abiá atunci se va decide sa se alipésca de taber'a contrara séu sa remâna neutrale si mai departe dupa cum va fi aliantia. Noi inse pentru a puté veni la unu casu de resbelu in aliantia cu Angli'a contr'a Russiei trebuie sa scimu inainte, ca unde va fi Germani'a la unu asemenea casu. Cáci monarchi'a austro-ungara potendu fi sigura, ca Germani'a va remané neutrale, va poté incepe resbelulu chiaru si fára Angli'a si dupa convictiunea mea spre calamitate Russiei. Dara cine ne garanteza, ca Germani'a remâne neutrale si nu vine intr'ajutoriu Russiei. Ací jace caus'a adevérata a lucrului. Dara nesiguratatea in acést'a privintia dá Russiei curagiu sa comita malitiositátile sele contr'a Turciei fára a fi pedepsita si acést'a face positiunea monarchiei nóstre in cestiunea aliantiei grava si precaria. Din nesiguratatea acést'a a provenitu pentru monarchi'a nóstra necesitatea de a starú prin aliantia celoru trei imperati sa se evite unu resbelu, in care nu e siguru unde se voru postá partidele beligerante. Si tóte aceste se póte ca au motivatu convictiunea barbatoru conducatori din opozitiunea liberale a Angliei, ca Marea-Britania nu poté vedé cu siguritate in monarchi'a austro-ungara unu aliatu, de vreme ce acést'a si asiá nu potea aflá o purcedere onesta in a face conventiuni ascunse in dosulu aliantiei celoru trei imperati, fia pe socotél'a ori si cui.

Asiá ni se infatisiéza situatiunea. Ea nu e nici placuta nici inspirátore de incredere. Cine mustra diplomatia nóstra pentru acést'a, acel'a nu scie ce vorbesce, pentru ca nu e capabilu a cuprinde greutátile sustinerii pácei in labirintulu nesiguratiloru intunecate in relatiunile internatiunali. Si cine acusa pe ministrulu afaceriloru straine contele Juliu Andrassy, cáci s'a lasatu a fi „dupatu“ si nu pórtá o politica „conscia de sine“, acel'a pronuncia cea mai nedrépta sentintia asupr'a barbatulu de statu, care a condusu afacerile straine ale monarchiei nóstre intre impregiurárele cele mai gingasie cu celu mai mare tactu si care nici cându n'a intre-

satu a face totudéun'a totu ce a potutu pentru conservarea intereseloru ei.

„Bohemia“ din Prag'a, unu organu ce se distinge prin o deosebita precautiune si prin siguratatea corespondintieloru sale publica o corespondintia din Berlinu, care fiindu fórté insemnata si caracteristica pentru situatiune o comunicámu lectoriloru nostri. Reportorulu fóiei din Prag'a scrie in 21 Sept.:

„Missiunea generalulu Manteuffel la Varsiov'a s'a interpretatu in modurile cele mai varie si totusi dintre tóte versiunile numai un'a este adevérata, care firesce se póte cuprinde in pucine cuvinte: Maresialulu camp. Manteuffel primise ordinulu sa dechiare tiarulu Alesandru, ca imperatulu Germaniei ce e dreptu doresce inainte de tóte sustinerea pácei, dara totusi Russi'a poté sa conteze la tóte eventualitátile pe spriginulu deplinu din partea Germaniei. Acést'a si nu altulu este adevérulu despre acea calatoria. Se scie in Berlinu ca Russi'a, cându a prorupe resbelulu serbescu, inca nu se cugetá la o procedere sfórtiata, dar' in mesur'a in care se potenciá intaritarea spiriteloru slave prin raporturile asupr'a crudimeloru turcesci in Bulgari'a, ea a calculatu cu o asemenea eventualitate, si astadi abiá succede tiarulu cu tóta iubirea sea de pace a resiste la insistintia de a se declará resbelulu. Se scia ca in cercurile guvernamentali rusesci esisté ferma intentiune, de a respunde la respingerea armistiului din partea Pórtei cu sistarea relatiuniloru diplomatice, ca agentulu rusescu in Bucuresci a pretinsu dreptulu de trecere pentru trupele rusesci, cari erá destinate a intrá cá corpu de ocupatiune in Bosni'a. Cabinetulu din Berlinu a observatu fatia de tóte aceste tempu fórté indelungatu o atitudine passiva. Elu asteptá ca Austri'a va face cu Russi'a tovarasie si aru fi privitu cu liniste la o astfeliu de afacere. Dar' de cându se scie in Berlinu, ca Austri'a declina dela sine ori-ce idea de anecsiune, lumea oficiale vorbesce fórté reu de Austri'a. O personalitate de rangu superioru sa se fi esprimitu: Austriacii au intratu in mostenirea vesteditulu némtiu si atari sarcasme resuna de pe buzele multor'a. Confederatiunea Austriei a scadiutu fórté tare din valórea sea, cum se dice, pentruca statulu si-a datu insusi unu testimoniu despre

lips'a de incredere in sine, neincumetandu-se a se intrepune acolo unde dicendu asiá i crescea unu fruptu in gura. Cercurile poporali liberali regretu adesiunea intima a imperiului germanu la Russi'a, dela care nu se astépta o amicitia durabila, dara atari voci resuna in Berlinu cá glasulu profetului in pustia. In fapta — fia documentulu publicatu de domnulu Girardin si apocrifu — situatiunea totusi e astfeliu incátu se potrivece cuventulu: Si non e veró e ben trovato. Principele Bismark se semte in cestiunea orientala atátu de solidaru cu Russi'a, incátu reprezentantii sei, cari au sa comunice in Berlinu cu diplomati'a, se retienu sistematicesce de ori-ce enunciatune propria, pre cátu tempu nu sciu, cum cugeta principele Gorciakoff asupr'a casului. Isbucni-va Russi'a, radimata pe acést'a columna, acést'a e o intrebare, care trebue sa se decida in cele 8 dile mai de aprópe; déca va bagá sabi'a pe jumetate scósa iérasu in téca, atunci la acést'a misiunea lui Manteuffel nu va fi partasia.

Unu corespondinte din Vidinu, scrie la „Pest. Ll.“ in 21 Septembrie: Voiu mai intáiu sa amintescu o fama, care, ori cátu de absurda s'aru para la prim'a vedere, totusi face multu sgomotu pintre poporatiunea vilaelulu Dunárei si care se reivesce in Romani'a. Dupa faim'a acést'a guvernulu románu necesitatu prin trecerile din ce in ce mai mari de oficeri si soldati rusesci precum si prin colosalele transpórté de diverse munitiuni de resbelu preste teritoriulu Romaniei, a comunicatu acestu faptu Sublimei Pórtei in Constantinopole si s'a rogatu in acelasi tempu, cá guvernulu suzeranu sa tramita in Romani'a unu corpu de armata turcescu, care sa impedece cu efectu aceste treceri.

Aflámu cu totul de prisosu a face unu comentariu la aceste si inregistrámu simplu acést'a fama deosebita, pentru ca e fórté respândita. Voimu sa mai amintimu inca o fama, care in sa, cum suntemu asigurati din o parte acreditata, aru avé o basa fórté reale. De alungulu Dunárei intregi pâna la Sulin'a se povestescu intre románi si turci, ca guvernulu turcescu a cerutu dela Austri'a sa provóce societatea de vaporu austriaca a sistá comunicatiunea cu persóne intre Odess'a si Galatiu, pentru a preveni astfeliu cu efectu prevalarea trupeloru rusesci.

O societate literara.

(I. Negruzzi.)

(U r m a r e.)

„Dupa cetirea si aprobarea procesulu verbalu alu siedintiei din 16 Novembre, nefiindu nimic'a la ordinea dilei, dlu secretariu Raresiu luându cuventulu propune, sa se primésca in societatea Ulpi'a-Traiana dnulu Teodoru Covrigu proprietariu, care s'aru fi distinsu in literatura prin mai multe poesii ce aru fi scrisu. Neluându nime cuventulu, dlu presiedinte pune propunerea dlui secretariu la votu prin scrutiniu secretu dupa § 4 Anec'sa lit. A) din statute. Resultatulu scrutiniu este de 6 bile albe, un'a négra.

Prin urmare dlu Teodoru Covrigu este primitu. Introducerea noului membru se otaresce pentru siedinti'a viitoare. Siedinti'a se radica la 9³/₄ óre.“

— Iá cine-va cuventulu asupr'a procesulu verbalu? intrebá presiedintele. Apoi urmá dupa o secunda: Neluându nime cuventulu sumariulu din 19 Decembre se aprobá. La ordinea dilei fiindu primirea dlui Covrigu, amu onóre de a intrebá pe dlu secretariu secundariu déca neofitulu este prezentu?

„Ceru cuventulu, dle presiedinte, dise Raresiu.

— Aveti cuventulu.

„Junele Covrigu, incepú Raresiu,

pe care amu onóre a-lu presentá este in tóte punctele demnu de a face parte din societatea nóstra. Din o familia vechia si plina de merite pentru patria, merite dobandite pe câmpulu luptei in secolele de gloria ale româniloru, elu a primitu o educatiune in tóte punctele alésa si o instructiune, pe cátu clasica si literaria, pe atátu practica si conforma necesitatiloru imperiosu cerute de starea actuala a natiunei. Caracterulu seu e nobilu si devotatu binelui comunu. Dotatu de provedintia cu o esemplara modestia, elu pâna acum a despretiutu a dá publicitátiei óre-care produceri poetice geniale, tiesute de sentimentulu celu mai suavu si mai puru alu animei: A m o r u l u. Cá unu adevératu iubitoriu alu sapientiei, elu s'a retrasu in fundulu seu ruralu, pentru cá, precum dice vestitulu poetu-filosofu alu strabuniloru nostri sa póta *procul negotiis ará bubus suis* parintésca tiérina, si mai cu séma sa póta medítá in isolare la misteriele naturei si la prosperarea patriei. Acestu june rarú: eata-lu! — Aici apucandu de mâna pe Covrigu 'lu radicá lângá densulu pe estrada. Inim'a lui Todoritia se strinse grozavu in acestu momentu, mai cu séma cându dlu Calcanfaunu batendu din palme, dedú semnalulu unui vuetu generalu de betie ce se auzí in sala, vuetu ce in-

semná ca se aproba cuvintele lui Raresiu. Numai Vereanu care stá intr'o parte deschidea ochii mari si nu pricepea nimic'a la acestu entusiasmu introdusu intr'unu modu atátu de straniu.

— Credu a fi interpretulu sentimentulu generalu alu onorabililoru membri, prochiemandu in virtutea § 6, Anec'sa lit. B. din statute, pe dlu Teodoru Covrigu membru onorariu-fundatoru alu Ulpiei-Traiane, dise presiedintele cátra societate.

„Dar', dar', bravo! i se respunde.

— Ve felicítezu, Domnulu meu si ve rogu sa luati locu pe un'a din aceste sedii care demultu erá datorita unui barbatu de merite cá d-vóstra.

„Respunde, sioptí aici Raresiu la urechi'a lui Covrigu.

„Domniloru... Domniloru... incepú Covrigu cu glasu tremuratoriu cautandu hartuti'a in tóte busunariiele, si din ce in ce mai inspaimentatu fiindu ca n'o gásea, Domniloru... suntu... amu perdutu hâr... de acum inainte..

„Nobila emotiune! esclamá Raresiu.

— Laudabila inaltiare animei dise Calcanfaunu.

— Suspendati siedinti'a, domnule presiedinte strigá unulu din membri, voindu sa vina in ajutoriulu bietulu Covrigu care erá galbenu cá cér'a.

„Dupa § 47 alin. 3 din statute intrebú, déca suntu doi membri care sustienu propunerea de a se... .

— Dar', dar', i se respunde din tóte pártile si presiedintele sunandu cloptielulu declará siedinti'a suspendata pentru diece minute.

In acestu intervalu Raresiu presentá pe Covrigu si pe de alta parte Melini pe Vereanu care venise numai cá óspe pentru a asistá si elu la o siedintia literaria, membriloru vechi ai societátiei. Toti disera lui Covrigu cuvinte pline de amabilitate, asiá incátu acést'a se liniscí si se asiediá si elu pe unu scaunu. La redeschiderea siedintiei, presiedentulu anuncia ca este la ordinea dilei, propunerea facuta de siése membri de a se modificá § 82 din statute in care se dicea: unu opu literariu séu scientificu se va primí de societate prin majoritatea membriloru; in modulu urmatoriu: unu opu literariu séu scientificu se va primí de societate prin majoritatea membriloru presenti. Aici presiedentulu intrebá déca se póte intrá in desbaterea acesteii propuneri cu tóte ca lipseau trei din cei siése sub-semnati, (cáci o schimbare de statute dupa § 100 si penultimu, nu se poté propune decátu in scrisu.) Cum nu luá nimene cuventulu, se sculá Melini si dise ca este de prisosu a se mai modificá statutele, de vreme ce de unu anu de cându esista

E fapta, ca directiunea societății de vaporu amintita a incunoscintiatu agentiele ei la Dunarea de jos, ca s'a luat in vedere sistarea comunicatiunii de persoane pe drumulu russo-austriacu Odessa-Galatiu.

Cum-ca o atare mesura, de natura a pagubi in modu insemnatu interesele societății s'a pututu séu s'aru puté mandá acestui institutu de comunicatiune numai la reclamatiunea guvernului turcescu din partea guvernului austro-ungaru, e lucru invederatu.

Austri'a nu vatema nici cátsi de putienu datorintiele sale de neutralitate prin acést'a comunicatiune de persoane, pentruca, déca amintit'a societate s'a indemnatu a sistá comunicatiunea cu persoane, in acela'si momentu Russi'a va dá navele ei proprie pentru a duce pe calatori la Galatiu si prin acést'a scopulu dispositiunii totusi s'aru puté face ilusoricu, precându societatea de vaporu austriaca aru suferi unu desavantagi insemnatu, si cum amu aretatu fára nici unu folosu.

Mesur'a acést'a, déca s'a ventilatu, despre ce nu ne indoimu dupa cele dise, la locurile decisive cu intentiunea, de a o si executá seriosu, aru trebú sa destepse la totu casulu o impressiune neconditionatu deosebita si ne aru reamintí pe acelu unguru din anecdot'a cunoscuta, care astupandu cu palari'a sea isvórele Dunarei si silindule sa curga pre alta parte puse acompaniatorului seu naiv'a intrebare, ce aru dice pestanii „cându deodata Dunarea n'aru mai veni?“

O astfelu de mesura, cum amu disu, nu aru provocá decátu o nemarginita ilaritate.

Cumca Turci'a considera situatiunea de fórté seriósa, e dupa comunicate din sorginte acredítatu unu faptu necontestaveru.

Nu numai se intarescu locurile fortificate din provinciile asiatiche cu o iutiéla febrila prevediendu-se cu tunuri nóue si bune, ei se pune in deosebi graniti'a turco-caucasica in stare de aperare.

Se tramitu din Constantinopole oficeri de geniu, soldati, medici, lucratori in Asi'a mica. Asemene mesuri de dimensiuni colosali ia si Russi'a pe fruntariile sale asiatiche. Cine póte sci cându se va descarcá acést'a furtuna.

societatea nu se ivise inca pâna acum nici unu opu literariu séu scientificu; ca tóte discutiunile aru fi avutu de obiectu numai statutele si ca prin urmare lipsindu interesu practic, nu este de nevoie de o modificare. Audindu aceste cuvinte Raresiu si Calcanfaun ridicându-se de pe scaune cerura cuventulu cu putere, cá sa respunda. Presidentulu 'lu acorda dlui Calcanfaun, care intempiná, ca vede cu intristare ca d. Melini nu are credintia in viitorulu societății, ca opuri literare si scientifice suntu multe, déca nu tóte gat'a, celu putienu in lucrare, ca nici la siedintiele academiei franceze, si alu altoru societăti celebre, nu se cetescu totu-déun'a opuri, ca acestea voru veni indestule cáci talentulu n'aru lipsi membriloru Ulpiei-Traiane si in specialu dlui Melini, ce aru fi unu ingineru atátu de destinsu si ca in numele societății elu respinge insinuările preopinentului. Iér' dupa densulu Raresiu raspunde cu gravitate ca s'a simtitu indignatu de cuvintele lui Melini, ca aru fi lipsa de patriotismu de a sustiené ca românii nu lucréza si ei la cladirea edificiiu civilisatiunii, ca in tóte secele românii aru fi fostu conducatorii luminei si a adeveralui, ca déca aru fi adevératu aceea ce se sustiene de unii ca astadi acést'a admirabila tíera si acestu gloriosu poporu nu aru fi tocmai in fruntea natiuniloru culte, vin'a aru fi a unoru

Revindecarea pentru agentulu Romaniei a admiterei sele in corpulu diplomaticu.

Guvernulu otomanu a contestatu agentulu Romaniei calitatea de agentu diplomaticu, pretindendu ca reprezentantulu nostru nu este unu agentu, ci unu kapu-kehai'a care n'are nici unu caracteru diplomaticu, ca reprezenta principatele unite iéra nu Romani'a.

Acestu incidentu probéza odata mai multu tendintiele de ostilitate sistematica a guvernului turcu in privinti'a nóstra.

Vomu amintí acestui guvern, ca celu din urma tractatu privitoriu la Romani'a da reprezentantulu nostru titlulu de agentu, ca kapu-kehai'a insemnéza pe frantiuzesce insarcinatu cu afaceri, ca agentulu românú are in fati'a Turciei unu caracteru esentialmente diplomaticu, ca se bucura de privilegiile dreptului gintiloru, in virtutea tractatului din Cainargi si ca avemu datori'a a chiamá tíer'a nóstra pre numele ei, astfelu precum a fostu consacratu prin constitutiunea sea din 1866. In urmarea acestei contestatiuni, agentulu diplomaticu alu Romaniei la Constantinopole nu compétéza in corpulu diplomaticu. Relatiunile personali ale agentului cu diversii reprezentanti, simpatiele, respectulu ce 'i potu marturi, suntu numai unu slabu 'corectivu, unu paliativu neindestulatoriu la umilirile, cari de pre agentu cadu asupr'a Romaniei. Personagiulu mai multu decátu persón'a este acela care merita consideratiune. Deci sublim'a Pórtá, prin diverse procedári, cari tóte concura la acela'si scopu, nu lasa pre agentulu Romaniei sa intre pre terenulu diplomaticu, pre a cărui margine ea pare ca numai 'i toleréza present'i'a. Mai multe fapte de diferite natura probéza cátu este refusatulu ori-ce caracteru oficialu agentului Romaniei si cátu de echivoca si umilitóre 'i este positiunea.

Pre fia-care anu, lun'a Iuniu, cu ocaziunea aniversárei avenimentului la tronulu M. S. I. Sultanulu, corpulu diplomaticu este admisu a presentá felicitatiunile sele Majestății Sele imperiale agentulu Romaniei primese si densulu invitatiuni. La ór'a aretata, personalulu diferiteloru misiuni, care s'a intrunitu in unulu din salónele de asteptare alu palatului imperialu, se duce in corpore la Inaltimea Sea, care raspunde prin intrepunerea marelui

persóne nesimtitóre si blasate care nu incuragiéza pe ómenii de geniu, ca asemene persóne aru trebú disprețuite si escluse din societatea romana. „Inse nu! urmá elu cu tonu profeticu si solemn, nu voru impedecá reu voitorii progresulu iubitei nóstre natiuni. Români voru merge inainte, voru straluci inaintea tuturoru. Români nu potu perí, ei au fostu si voru fi!“ Sfersindu Raresiu, Melini merse spre densulu si-lu intrebá cu glasu hotaritu déca prin cuvintele „reu-voitorii natiunii“ a facutu alusiunea la densulu si ca acést'a aru fi o insulta, ce nu póte lasá sa tréca. Toti afara de Vereanu si de Covrigu, se sculara dela locurile lor si incepura a se certá si a-si aruncá vorbe ocaritóre si abiá cu mare ostenéla, presidentulu, care totu suná clopotielulu, isbutí sa restabilésca ordinea, anunciandu adunárei ca d. Raresiu si-arú fi retrasu ori-ce cuventu prin care d. Melini aru fi potutu sa se créda atinsu, ca prin urmare incidentulu este curmatu. Totu-odata anuntia ca in viitoriu scene asiá regretabile nu aru trebú sa se mai repeteze de vreme ce dupa art. 29 a státuteloru se póte cere cuventulu in cestiune personala. Apoi rugá pe societate sa continue discutiunea.

(Va urmá.)

viziru séu a ministrului afaceriloru straine, la complimentele obicinuite ce-i adreséza pre rendu reprezentantii straini, in numele suveraniloru lor séu alu tieriloru lor. In cursulu acestei ceremonie cu totulu solemn, agentulu Romaniei a fostu lasatu la o parte si pacientu in salonulu de asteptare. Corpulu diplomaticu pléca. Agentulu 'lu vede defilandu si esindu; rendulu seu totu n'a venit. Intre receptiunea corpului diplomaticu si asiá pentrucá distanti'a sa fia stabilita indestulu de pre fatia, se asiédia defilarea inaltiloru functionari otomani (ministri, consiliari de stat, mari demnitari ai religiunii mahometane, etc. etc.) In fine agentulu este admisu si dupa densulu vine Sanctitatea Sea patriarchulu ecumenicu.

Invederatu ca in acést'a afectare de a asigná agentulu Romaniei unu rangulu cu deseversire subalternu si a-lu cofundá in multimea de functionari otomani, este o intentiune indestulu de marcata de a stabili formalu in-finitatea si vasalitatea Romaniei.

Acést'a este umilirea cea mai simtibila, dar' celu putienu se produce numai odata pe anu. Unu altu faptu, care are acela'si caracteru umilitoriu, se repetá la fia-ce visita a agentului Romaniei la ministeriulu afaceriloru straine alu sublimei Porti.

Este in usu ca la ministrii otomani siefi de missiuni sa tréca inaintea tuturoru visitoriloru celoralti. Unu consiliariu de legatiune séu de ambasada si afortiori unu dragomanu cedéza loculu ori-cárui siefu de missiune, ambasadoru, ori ministru si unu ministru se retrage inaintea unui ambasadoru. Agentulu Romaniei n'a pretinsu niciodata cá unu consiliariu de legatiune si nici chiaru unu dragomanu sa iésa din cabinetulu ministriului spre a lasá sa intre. Dar' celu putienu aru fi in dreptu, cându ii intálnesce in salonulu de asteptare, chiaru déca sosese dupa densu, sa aiba precadere. Deci elu, a veditu refúsânduise totudéun'a dreptulu acést'a si nici-odata nu póte intrá de cátu la rendulu sosirea sele. Reclamatiunile ce a potutu presentá in diverse renduri, sub form'a cea mai curtenitóre, n'au fostu admise nici-odata.

De atunci incóce agentulu s'a hotaritu a se duce de preferintia la domiciliulu chiaru alu diferiteloru ministri. Dara si acést'a este o cale piezisiasa, care totu nu salvárdéza pre deplinu demnitatea sea, si care 'i impune une-ori o strimtorare din cele mai genante.

Nici agentulu nici personalulu ageotiei nu se bucura la imperiulu otomanu de scutirile diplomatice, cari cu tóte acestea aru trebú sa le fia recunoscute in virtutea chiaru a tractatelor. Procedurile vâniloru otomane, eternele lorú vecatiuni, suntu bine cunoscute. Nu este scutita de densele agent'i'a Romaniei; ba déca s'aru puté, aru fi o tendintia de a le mai esagerá. Astfelu acum doi ani s'a intemplatu ca unu pachetu de brosiure, espediatu dela ministeriulu din Bucuresci cátra agentia, si purtându sigilele oficiali ale ministeriului afaceriloru straine din Romani'a, a tostu apucatu si secuestratu de cátra censur'a otomana, fára cá sa se asculte reclamatiunile presentate de cátra agent'i'a sublimei Porti.

Amanuntele de felulu acest'a suntu numeróse. O enumerare detaliata aru fi de prisosu. Chiaru pretinsele favoruri, acordate in fórté rare intervaluri agentiei in materie de scutite de vama, constitue inca o denegare a unui dreptu pre care 'lu are dobânditu in principiu, si care aru trebú sa i se recunósca in practica, in virtutea usuriloru celoru mai elementare si a tradițiiloru celoru mai bine stabilite ale dreptului gintiloru.

(Va urmá.)

Convocare.

Subcomitetulu despartimentului VIII alu Asociatiunii transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporulu românú conformu conclusului adunárei generale tienute in anulu trecutulu la Mihaltiu convóca prin acést'a adunarea generale a acestui despartimentu pe 8-lea Octobré nou 1875 in comun'a Vintiulu de jos, la care cu tóta onórea invita pre toti iubitorii de progresu a luá parte.

Dela subcomitetulu despartimentului VIII.

Alba-Iuli'a in 20 Sept. 1876.

Alesandru Tordasianu,

Varietâti.

*. Ministrulu Ioanu Bratianu este decoratu de Maj. Sea Imp. si Regele Franciscu Iosifu I cu ordinulu celu mare alu corónei de feru.

*. (Despre contele Mico) se publicá in „Kelet“ o biografia, din care estragemu schiti'a urmatóre:

Contele Em. Mico de Hidvég, adevératu consiliariu intimu, mare paharnicu r. decoratu cu crucea cea mare a ordinului leopoldinu, posesoru alu ordinului turcescu Medsidin de I clasa, fostu tesaurariu transilvanu si ministru reg. ung. pentru lucrârele publice si comunicatiuni, membru ordinaru alu academiei de scientie, presidentulu museului natiunaliu transilvanu, alu societății ung. istorice, curatoru supremu alu bisericei ev. ref. in Transilvani'a, membru onorariu alu asociatiunii transilvane pentru cultur'a poporulu românú etc. etc. s'a nascutu in 4 Sept. 1805 in Zabala in Treiscaune. Perdiendu de tempuriu pre mum'a sea. Em. Mico fu educatu in cas'a mosiului seu conte Sig. Mikes impreuna cu fratiniu sei. Mutandu-se mosii sei mai tardiu in castelulu renumitu din Muresiu-Ujvár, densulu cercetá colegiulu din apropiere in Aiudu in a. 1813—1824. In anulu 1824 se duse in Muresiu-Osiorheiu si depuse aci examenulu din dreptulu romanu si civilu, precum si din drepturile patriei cu unu succesu eminentu. In 1826 intrá cá notariu onorariu la guvernulu reg. si dupa ce fu aplicatu de ocamdata in specialitatea manipulatiunii deveni in 1831 concepistu onorariu, in 1834 secretariu onorariu, 1835 secretariu onorariu aulicu, in 1837 fu alesu de diet'a Transilvaniei si aprobatu de guvernulu in postulu de consiliariu guvernialu r., 1838 deveni curatoru supr. alu scólei capitale din Aiudu si 1840 unulu dintre curatorii supremi ai bisericei ev. ref. din Transilvani'a. In anulu 1861 se facú siefulu guvernului. Dupa inactivarea dualismului contele Mico inaintá la postulu de ministru pentru lucrârele publice si comunicatiune, unde functiuná dela anulu 1867 pâna 1870.

Indata ce se respandí vestea trista despre mórtea lui, Clusiulu imbracá vestmentu de doliu, pre localitatile publice si private fluturau flamure de doliu, cari esprimeau dorerea asupr'a pierderii celei mari. Pre cale telegrafica se comunicá tristulu nunciu contelui Andrassy si Creneville, bar. Wenckheim si bar. Nopcia spre a se aduce la cunoscintia Majestătiloru Sele, ministrului pres. Col. Tis'a, presidentiloru ambeloru cameru Georg Mailath si C. Ghyczy, ministrului de agricultura si comunicatiune si altoru notabilitati. Cetatea Clusiu, museulu transilvanu si reuniunea de agricultura au recercatu pre famili'a contelui Mico cá sa li se permita a considerá pre „mortulu natiunii“ de mortulu seu si a face pregatirile funerari. Invoinduse famili'a Mico, reprezentantia cetății decise a face inmortentarea cátu se póte mai stralucita. Prim'a Coróna de lauru avea sa o puna pe cosciugu cetatea Clusiu.

Incátu pentru ból'a acést'a a traversatu mai multe fase. Pre la inceputulu lui Iuliu se bolnavi contele

Mico aflându-se pe moși'a sea la Muresiu-Ujvár de zacù in ficatu (cancer hepatis). Devenindu bôl'a mai acuta contele se duse la Clusiu, unde fu tractatu de profesorii universității Dr. B. Machik si dela 1 Augustu de Dr. Ig. Buchler. Starea sea suferinda deveni totu mai critica, cându deodata se ivira simptomele racului de stomachu,

In reposatulu natiunea maghiara a perdutu unu patriotu distinsu si bravu.

* * * *Unu toastu in decursulu unei siedintie a unei congregatiuni marcale este de siguru ce-va ce nu se intempla in tôte dilele. Deci, fiindu ca tocm'a noi cei din fericitul fostu Sachsenland, furamu fericiți a-lu audi in mijloculu unei siedintie publice si inca dela unu „partatoriu de cultura“, sa nu-lu ascundemu. Soror'a sasésca per excellentiam de aici este si va fi cu multu mai modesta cându nu e vorb'a de vre-unu român, ast'a o scie lumea si tiér'a, decâtu sa asteptâmu sa pasiésca ea mai întâiu in publicu cu descoperirea unei intemplari, carea are sa contribue multu la binele orientului. Deci la obiectu: Erâ luni sér'a in 13/25 Septemvre 1876, cându se incinse unu teribilu bombardamentu intre propunerea lui Fr. Schreiber si Dr. Borei'a de o parte si a majorității comitetului de 35 de alt'a, in privinti'a raportului motivatoriu la intielépt'a impartire a comitatului. Cându foculu parlamentariu aruncá schintei si de o parte si de alta in tóta abundanti'a eata si ól'a cu apa. Bruder Z. notariu in V. se scóla si cam da dreptu si unei si altei parti, de siguru i se va fi parutu ca aci e cá la o nunta tie-rénésca invrajbita, si vrea sa termine cu unu „hoch!“ . . . . . Pentru cine n'amu mai pututu aflá, cáci si toastatoriu si toastu fura ingropati in riselele homerice ale adunârei intregi. Lupt'a s'a continuatu si s'a terminatu dupa melodi'a: „Noi majoritate avemu etc.“*

Burs'a de Vien'a.

Din 15/27 Septembrie 1876.

Metalicele 5%	66 90
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	69 65
Imprumutulu de statu din 1860	111 90
Actiuni de banca	859 —
Actiuni de creditu	154 30
London	120 90
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	74 20
„ „ „ Temisorene	73 25
„ „ „ Ardelenesci	74 40
„ „ „ Croato-slavone	86 —
Argintu	101 70
Galbinu	5 77
Napoleonu d'auru (poli)	9 65 1/2
Valut'a noua imperiale germâna	59 35

Publicatiune.

Inaltulu ministeriu reg. ung. de comerciulu si agricultura, prin emisulu seu din 10 Martiu 1876 Nr. 4857, a incuviintiatu comunei Sesciori comitatulu Sabiiului, tienerea a doue terguri anuale, si anume in 30/18 Martie si 26/14 Octomvrie in fia-care anu, cu acea adaugere ca in cele trei dile inainte de diu'a statorita se va tiené tergu de vite, ceea ce prin acést'a se aduce la cunoscenti'a on. publicu ca primulu tergu se va tiené de presentu in 26/14 Octob. a. c.

Sesciori in 1 Sept. 1876.

3—3

Primari'a comunei.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu in clas'a a II la scól'a capitala gr. or. din Zernesci, ppresbiteratulu Branului, cu care este impreunatu unu salariu anualu de 175 fl. v. a. din fondulu scolariu, prelânga cuartiru liberu si 3° lemne se escrie prin acést'a concursu cu terminu pâna la 24 Octob. a. c.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetiatorecu au de a-si indreptá suplicile lor, in sensulu stat. org. co-

mitetului parochialu din Zernesti, adresate inse reverendissimulu domnu ppresbiteru Iosifu Baracu in Brasiovu si instruite cu urmatórele documente si anume:

1. Atestatu despre absolvarea gimnasiului inferioru.

2. Atestatu de calificatiune invetiatorésca.

3. Atestatu de moralitate si

4. Ca pre lânga limb'a romana suntu versati si in limb'a germana si magiara.

Zernesti, 6 Sept. 1876.

Ioanu Comsi'a m/p.
1—3 parochu si presied.

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. or. alu Sibiului II suntu de a se ocupá urmatórele posturi de invetiatori:

1. In comun'a Bungardu doue posturi de invetiatori cu leafa de câte 110 fl.; directorulu va mai primí inca 40 fl.

2. In comun'a Talmacelu postulu de invetiatoriu primariu cu leafa de 130 fl.

Doritorii de a ocupá aceste posturi au sa dovedésca ca au absolvitu 3—4 clase gimnasiale si cursulu pedagogicu

Cei cu studii mai inalte voru avé preferintie. Documentele suntu de a se tramine la subsemnatulu inspectoratu districtulu de scóle pâna in 24 Sept. a. c. st. v.

Sibiui 14 Sept. 1876.

In contielegere cu comitetele parochiale resp.

Inspectoratulu districtualu de scóle din ppteratulu gr. or. alu Sibiului II.

I. Popescu,
1—3 prot.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatorecu, la scól'a confessionala gr. orient. din Nucsiór'a, se deschide concursu, cu terminulu pâna in 1 Octomvre st. v. a. c.

Salariulu anualu este 200 fl.

Doritorii de a competá la acestu postu, binevoiesca a-si asterne concursele lor instruite, pâna la terminulu amintitu la subscrisulu.

Hatiegu in 10 Septemvre 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Ratiu,
1—3 protopopu.

Ad Nr. 46/1876.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetiatorecu, primariu si secundariu la scól'a conf. rom. gr. or. din Ferihazu protopresb. tractului Sighisiór'a pâna incl. 1 Octob. i. st. v. — odata pentru totudéun'a.

Emolumentele suntu:

Pentru invetiatoriu primariu (class'a II) salariu anuale de 150 fl. v. a. cuartiru liberu in edificiulu scólei, si lemne de ajunsu.

Pentru invetiatoriu secundariu (clas'a I) salarlu anuale de 80 fl. v. a. pentru unu concurinte strainu cuartiru si lemne de ajunsu.

Petitele cu documintele de calificatiune instruite in sensulu legiloru sustatóre suntu a se adresá pâna la terminulu indicatu scaunulu protopresbiterale susumentionatu.

In contielegere cu comitetulu parochiale concerninte.

Sighisiór'a 7 Sept. 1876 v.

Zacharie Boiu,
1—3 protop.

Concursu.

Devenindu in vacantia statiunea de invetiatoriu la scól'a nóstra conf. din Sâmbet'a super. res. se escrie prin acést'a concursu pâna in 26 Septembrie a. c. in care di va fi si alegerea.

Emolumentele proveninde din acé-

sta statiune suntu 100 fl. v. a. ce se voru primí in trei rate la câte 2 luni, si cortelu liberu in edificiulu scólei, care are si gradina in marime pâna in 30 □°.

Cei ce aru dorí se ocupe acestu postu invetiatorecu, au se-si trimita cererea instruita cu documintele recerute in sensulu Statutulu Organicu la scaunulu protop. in Avrigu pâna la terminulu susprefiptu.

Avrigu 31 Augustu 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Vasiliu Macsimu,
adm. prot.
3—3

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. orient. alu Sibiului II suntu de a se ocupá urmatórele posturi de invetiatori:

a.) In comun'a Porcesci postulu de invetiatoriu primariu cu salariu de fl. 200, si postulu de invetiatoriu secundariu cu salariu de fl. 120, avendu amendoi invetiatorii locuintia gratuita si lemnele necesarie pentru incalditu.

b.) In comun'a Siur'a-mare postulu de invetiatoriu cu salariu de fl. 110.

Doritori de a ocupá aceste posturi invetiatorecu au sa-si trimita documintele lor la subsemnatulu inspectoratu districtualu de scóle pâna in 20 Sept. a. c. st. v.

Sibiui 2 Septembrie 1876.

Inspectoratulu distr. de scóle din pptulu Sibiului II.

In contielegere cu comitetele parochiale resp.

I. Popescu m. p.
3—3 prot. si insp. de scóle.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a poporala gr. or. din comun'a Runcsioru cu fili'a Vic'a, se escrie prin acést'a concursu, cu terminulu pâna la 27 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

1. 60 fl. salariu anualu.
2. 60 ferdele in naturalie diumetate grâu, si diumetate cucuruza.
3. 4 orgie lemne de focu.
4. Locuintia libera.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune, se aviséza a-si asterne suplicile lor instruite in sensulu stat. org. la subscrisulu, pâna la terminulu indicatu.

Gurasad'a 2 Septembrie 1876.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Alesiu Olariu,
adm. prot.
3—3

Ad. Nr. scol. 44/1876.

Concursu.

Pentru ocuparea postului primariu si secundariu invetiatorecu la scól'a rom. conf. gr. or. din comun'a Danesiu protopresbiteratulu tractului Sighisiór'a se escrie prin acést'a concursu pâna incl. 30 Septembrie c. st. v.

Cu postulu invetiatorecu class'a II respective primariu, suntu impreunate urmatórele emolumente:

1. Salariulu anuale de 200 fl. v. a. in rate lunare decursive din cass'a alo-diala comunala;

2. Cuartiru liberu in edificiulu scólei.

3. Lemnele necesarie, — si a

4. Folosirea gradinei scolare de 800 st. □.

Emolumentele invetiatoriuului secundariu respective class'a I.

1. Salariu anuale de 50 fl. v. a. din cas'a alod. comunala, lunarminte decursive;

2. Unu locu de 2 cara de cucuruza, si

3. O picicaria.

Recerintiele pentru competitori suntu:

a) calificatiunea in sensulu legiloru sustatóre.

b) testimoniu de moralitate;

c) invetiatoriu primariu sa scie limbele patriei;

d) cari voru fi cantâreti buni voru fi preferiti.

Petitele suntu de a se adresá presidiulu scaunulu protopr. tract. Sighisiór'a subscrisu, cu aceea observare cá pâna la alegere, competentii sa se prezenteze in vr'o domineca séu serbatóre poporulu in biserica.

Sighisiór'a 29 Aug. 1876 v.

Scaunulu protopresbit. gr. or. tractulu Sighisiór'a.

In contielegere cu comitetulu parochiale concerninte.

Zacharie Boiu,
3—3 protop.

Nr. 310 — 1876.

Concursu.

Pre bas'a bugetulu preliminaru pre anulu 1876/7 din partea adunârei gener. a Asociatiunei transilvane, tienute la Sibiui in 10—12 Augustu a. c. sub Nr. ptot. XXVII se publica prin acést'a concursu:

La 2 premia de câte 20 fl. v. a. pentru invetiatorii români, cari se destingu in pomologia si in instructiunea practica a pomaristulu.

Terminulu concursulu se defige pre 31 Octob. c. n. a. c.

Concurentii la amintitele premia, au se-si dovedésca progresulu si distinctiunea in specialitatea pomologica, prin atestate demne de tóta credinti'a atâtu dela directiunile scolare, câtu si dela oficiale comunale respective.

Din siedinti'a ordinaria a comitetulu Asociatiunei transilvane, tienuta in Sibiui la 19 Septembrie 1876.

(2—3)

Nr. 310 — 1876.

Concursu.

Pre bas'a bugetulu preliminaru pre anulu 1876/7 din partea adunârei generale a Asociatiunei transilvane tienute la Sibiui in 10—12 Augustu a. c. sub Nr. prot. XXVII se publica prin acést'a concursu la urmatórele ajutória:

1.) La 6 ajutória de câte 25 fl. v. a. pentru sodalii de meseria calificati de a se face maiestri.

2.) La 20 ajutória de câte 12 fl. 50 cr. v. a. pentru invetiacei de meseria.

Terminulu concursulu se defige pre 31 Octob. c. n. 1876.

Concurentii la ajutórele amintite au se-si substérna incóce concursele lor, pâna la terminulu indigitatu, prevediute incátu pentru sodali cu atestatu de botezu si de portare morale, cum si cu adeverintia despre aceea, ca suntu calificati de a se face maiestri; iér' incátu pentru invetiacei concursele respective, pre lânga atestatul de botezu si de portare morale, se fia prevediute si cu adeverintia dela maiestru respectivu, despre desteritatea si diliginti'a, cu carea se ocupa.

Din siedinti'a ordinaria a comitetulu Asociatiunei transilvane, tienuta in Sibiui la 19 Septembrie 1876.

(2—3)

Edictu.

Petru Munteanu din Gârbov'a ettulu Sabiiului, — carele de 4 ani a parasitu pre femeia sea Dochi'a Petru Munteanu din Dobârc'a fara a se scí loculu petrecerei lui, se citéza a se presentá in terminu de unu anu si o di, anumitu pâna in 3 Septembrie 1877, inaintea subsemnatulu scaunu ppresbiteralu, cáci la din contra procesulu divortialu intentatu asupr'a i se va pertractá si decide si in absenti'a lui.

Mercurea 2 Septembrie 1876.

Scaunulu ppresbiteralu gr. or. alu Mercurei.

I. Drocu,
adm. prot.
1—3